

Artikel geprint vanaf Jazzenzo.nl

CRAM - For a Dog

CD-RECENSIE

CRAM - For a Dog

bezetting: Corrie van Binsbergen; gitaar, Rutger van Otterloo; saxofoon, Arend Niks; drums, Mick Paauwe; babybas. Gasten: Carlo de Wijs; Hammond, Hein Offermans; contrabas
opgenomen: maart 2008
release: 2008
label: Brokken Records
tracks: 13
tijd: 55:24
websites: www.corrievanbinsbergen.com
myspace: www.myspace.com/corrievanbinsbergen
door: Mischa Beckers

Corrie van Binsbergen was een hele tijd intensief bezig met tekst en muziek, voornamelijk met Corrie en de Grote Brokken en de Schrijvers in Concert series, en vond dat het na negen jaar weer eens tijd werd voor een instrumentaal album. Dat album, For a Dog, nam ze op met haar nieuwe kwartet CRAM en is meteen de eerste CD op haar eigen label Brokken Records.

Veelzijdig, die term is van toepassing op zowel de nummers op het album als op van Binsbergen's spel en geluid. Zo blijft in het uitgesponnen Blues for Penelope de begeleiding erg sober maar manoeuvreert van Binsbergen na een opening op slide-gitaar, via een introductie van het thema met helder gespeelde open tonen naar een solo met een krachtig overstuurd en van wahwah voorzien geluid om te eindigen in een finale waar het Hammondorgel van gastspeler Carlo de Wijs bijdraagt aan het dramatische karakter van het thema.

CRAM weet goed een sfeer neer te zetten zoals in Next Day, opgezet rond heftig aanzwellende akkoorden of De trein naar Ulan Bator, waar de notenkeuze en begeleiding ervoor zorgen dat de luisteraar zich inderdaad al ras waant in een denderende wagon richting Mongolië.

De composities, de meeste van van Binsbergen's hand maar ook Niks en Pauwe componeerden, zijn erg sterk. Gevoelig zoals For a Dog en The Lake Isle of Innisfree (op alleen gitaar) en inventief in bijvoorbeeld Kortjakje en Een Stukje Structuur (tien punten voor de titel alleen al) dat swingt als een trein en een heel scala aan sterke vondsten qua frasering en ritmiek heeft; niet alleen in de begeleiding maar ook in het unisono gespeelde thema.

Van Otterloo speelt veel in de grotere orkesten, niet alleen in de Grote Brokken maar ook in onder andere Bik Bent Braam. Op dit album laat hij zich prima gelden als solist. Zo weerspiegelt de spetterde sopraansax op Wrong Train prima een gefrustreerde treinreiziger. Nicks (de Grote Brokken) en Paauwe (onder andere Cubop City Big Band en Rumbata) vormen een creatieve ritmetandem. Waar nodig is de begeleiding miniem maar vinden ze net zo makkelijk een niet voor de hand liggende invulling die, ondanks de soms complexe onderliggende compositie, vanzelfsprekend klinkt.

© Jazzenzo 2010